

tes acuitatib. suis. illorūq. cōfortio q̄ sibi. t̄ recte dī remissioris uitę
neglegentiā. licitā ēē credebant. in locis suburbanis ac secretiorib.
cōmanere. & ea quę ab aptis p̄ uniuersū corp̄ eccl̄e generalit̄
meminerat instituta. priuatim ac peculiarit̄ exercere coeperunt.
Atq. ita coaluit ista quā dixim̄ discipulorū. qui se ab illorū con
tagio sequestrauerant disciplina. Qui paulatī tēpore. p̄cedente
segregati ac credentiū turbis. adeo. qd̄ a coniugis abstineret. et apa
renti se cōfortio mundi. ipsi cū uersatione fecernerent. Mona
chi seu monachiantes. a singularis ac solitarie uitę districtione
nominati s̄. Unde cōsequens fuit ut ex cōmuniōne consortiū. q̄
coenobite. celleg. ac diuīforia eorū coenobia uocarentur.
Istud ergo solummodo fuit antiquissimū monachorū gen̄. qd̄
n̄ solum tēpore. sed & iā gr̄a primū. Quodq. p̄ annos plurimos
inviolabile usq. ad abbatē pauli t̄ Antonii durauit aetatem.
Cui & iā nunc adhuc indistrictis coenobis cernim̄ sedere uestigia.

De anachoretarū ordine atq. principio

Cap. VI.

De hoc p̄fecto r̄ h̄ymero. Itut ita dixe
rim fecundissima radice. s̄corum & iā ana choretarū
pōst hęc. flores fructusq. plati s̄. Cuius p̄fessionis principes.
hos quos paulo ante cōmemorauim̄. sc̄m scilicet paulū.
t̄ antoniū nouim̄ extitisse. Qui n̄ ut quidā pusilla
nimitatis causa. nec impatientię morbo. s̄ desiderio sublimi
oris. p̄fectus. cōtēplationisq. diuinę. solitudinis secreta sectati
sunt. Licet eorū prior necessitatis obtentu. dū tēpore p̄secutionis

me